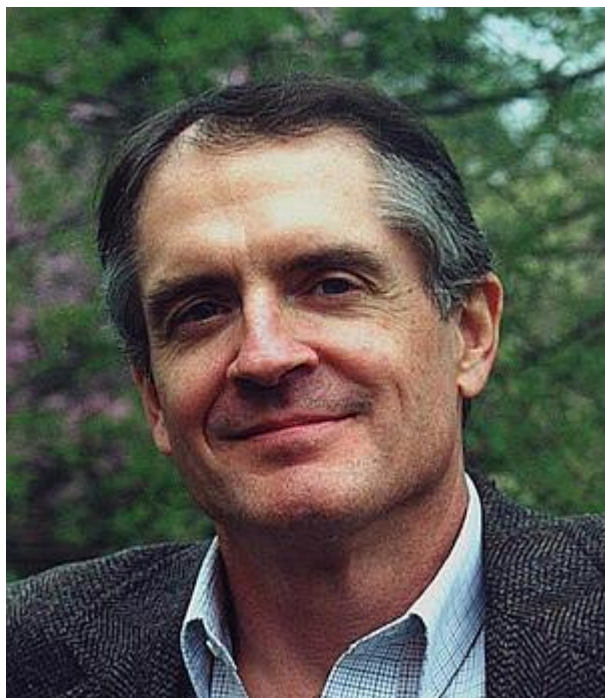

Jared Taylor

Znemožnili a zakázali mi vstup do evropských zemí a zítra mám být deportován

29. března 2019, Curych

Drazí přátelé ve Stockholmu, Turku i po celém světě.

S lítostí vám musím oznámit, že se nebudu moci zúčastnit ani stockholmského Scandza Forum ani konference Awakening ve finském Turku, kam jsem byl pozván jako řečník. Když jsem totiž dnes přistál v Curychu, kde jsem měl přestoupit na navazující let do Stockholmu, sdělili mi švýcarští celníci, že mám až do roku 2021 zakázaný vstup do Evropy. Tuto noc strávím na letišti a zítra mám pak být deportován.

Policistka z pasové kontroly na curyšském letišti už mi orazila pas a gestem mě poslala k navazujícímu letu do Švédska, jen aby si mě z ničeho nic zavolala zpátky. Podívala se na monitor svého počítače a řekla mi, abych chvíli počkal. Důvod mi nesdělila. Za několik minut přišel její kolega a oznámil mi, že Polsko vydalo nařízení, na jehož základě nesmím vstoupit ani do jedné z 26 zemí Schengenské zóny.

Poláci podle něj důvod záповědi neudali. Zeptal se mě proto, čeho jsem to dopustil. Odvětil jsem, že otevřeně mluvím o imigraci a někomu v Polsku se to zjevně nelíbilo. „To ze mě nejspíš dělá politického zločince,“ dodal jsem.

Policista mě nato odvedl do výslechové místnosti, kde se vyptával na mé cestovní plány. Na chvíli někam odešel, a když se vrátil, nesl si s sebou formulář, v němž jsem měl podepsat, že rozumím zákazu vstupu i deportaci zpět do Spojených států. Po chvíli čekání mi sejmul otisky prstů a vyfotil mě.

Následně mě předal muži v civilním oblečení, který mě odvedl do prázdného pokoje jako na studentských kolejích, kde strávím dnešní noc. Ne, není to vězení. Lidé si za noc leh v těchto pokojích platí asi 40 dolarů, když nestihnou svůj let. Můžu se volně pohybovat po celém terminálu, telefonovat i používat internet a dostal jsem i kupon na jídlo, který má platit následujících 12 hodin. Policista si však ponechal můj pas, který mi vydá až při nástupu na palubu letu do Ameriky.

Číslo 18, můj dnešní nocleh

A čeho že jsem se to dopustil v Polsku? Loni v září jsem měl několik projevů před varšavskými nacionalisty. Celá věc se povedla natolik, že mě v únoru pozvali do Litvy a Estonska vystoupit na konferencích. Vrátil jsem se i do Polska a hovořil v Lublin a znovu ve Varšavě. Jednalo se o akce jen pro zvané, polská policie o nich ovšem věděla. Oznámili pořadatelům, že pokud poruším některé z polských zákonů proti šíření nenávisti, budou se za to zodpovídat. Podle jejich slov prý „rozšiřuji totalitární ideologii“.

V obou městech došlo ke změně místa konání, protože pořadatelé nechtěli, aby akci narušil příchod policie. Obě přednášky se povedly a ve Varšavě jsem také poskytnul rozhovor dvěma televizím. Po odletu z Polska jsem celou záležitost považoval za uzavřenou, zjevně mylně. Moji polští přátelé už mi slíbili, že se pokusí zjistit důvod zákazu a pokusí se dosáhnout jeho zrušení.

Co k tomu polské úřady vedlo? Nejsem totiž zrovna Lenin nebo Trocký, kteří někde v Paříži plánují zažehnout celý Západ plameny revoluce. Chci, aby Polsko zůstalo takové, jaké je: hrdá a věčná domovina polského národa. Mé naděje pro Polsko se nijak neliší od drtivé většiny Poláků a vlastně ani představ vládnoucího režimu. Nejsem pro Polsko ohrožením, ale jeho přítelem a obdivovatelem.

Před třemi lety, ještě když byla ministryní vnitra, jsem dostal dopis od Theresy Mayové. Označila v něm mé názory odpudivými a za dostatečný důvod nedovolit mi vstup do její země. Británie je zemí mých předků, mojí řeči i milovaných autorů – a nyní se tam nesmím vrátit. Byla to tvrdá rána.

Před chvílí jsem využil svůj kupón a objednal jídlo v „Montreux Jazz Lounge“ na terminálu E. Pozoroval jsem, jak se spolu lidé při jídle baví a smějí – a záviděl jim. Mohou si chodit a cestovat, kam je napadne. Terminál E je sice moderní prostora bez duše, ale pořád je to Evropa. Náleží ke kultuře, dědictví a lidu, jež tak toužebně a zoufale miluji, jimž jsem zasvětil svůj život – a kam nyní nemohou vstoupit.

Vy a já, společně s našimi evropskými bratry a sestrami, Evropu zachráníme. Zachráníme ji před každým nebezpečím, ať už přijde z kteréhokoliv koutu světa. Naším prvním a nejobtížnějším úkolem však bude zachránit ji před ní samotnou.

Jared Taylor

Zpráva Jareda Taylora **Letter from Zurich Airport** vyšla na stránkách American Renaissance 29. března 2019.